

– har fremsat forslaget, fordi vi mener, det bør være sådan, at selv om man er forhindret i en besigtigelse, skal man kunne stemme, når sagen skal afgøres, på nøjagtig samme måde, som vi kender fra kommunalbestyrelserne.

Hr. Martin Glerup sidder jo både i en kommunalbestyrelse og i et amtsråd, og det ville være lidt mærkeligt, hvis en sag i kommunens socialudvalg senere skal op i kommunalbestyrelsen til afgørelse og hr. Glerup ikke må stemme i kommunalbestyrelsen, fordi han ikke har deltaget i socialudvalgets behandling af sagen. Nu kan jeg ikke lige huske, hvor mange der deltog i afstemningen for lidt siden, men der var højst 10 eller 15, der deltog i debatten, og hvis alle andre ikke måtte stemme, ville det jo være lige så uretfærdigt som med hensyn til Naturklagenævnet. Jeg forstår ganske enkelt ikke, at forslaget ikke kan samle enighed her i salen.

Der står i § 79, stk. 2, i bekendtgørelsen om forretningsordenen for Naturklagenævnet, at nævnet og dets enkelte medlemmer er uafhængige af instrukser om den enkelte sags behandling og afgørelse. Det burde jo betyde, at hver enkelt skal være fuldstændig uafhængig af de instrukser, der i øvrigt bliver lavet, men har ret til at stemme om de sager, der skal til afgørelse.

I § 81 i samme bekendtgørelsen står der, at nævnet er beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af medlemmerne, herunder formand eller viceformand, er til stede. Nævnets afgørelse i de enkelte sager træffes ved almindelig stemmeflerhed, og ved stemmelighed er formandens henholdsvis viceformandens stemme udslagsgivende. Men der står ingen steder noget om, at man skal have deltaget i besigtigelsen. Det er en hjemmestrikket instruks, man selv har lavet, og vi mener altså, at den er forkert.

Både ministeren og andre har sammenlignet forholdet med en domsafsigelse, og derfor vil jeg godt lige citere en udtalelse af professor Claus Haagen Jensen, som har skrevet et notat om dette spørgsmål:

»Hvis Naturklagenævnet var en domstol . . .« – hvad det altså ikke er – . . . ville der med andre ord ikke være tvivl om, at man ikke kunne deltage i voteringen uden at have været med til den forudgående besigtigelse og/eller møde. Men forholdet er helt anderledes. For forvaltningens vedkommende her er det utvivlsomt den dominerende almindelige regel, at afgørelse godt kan træffes af en eller flere personer, som ikke har deltaget i mundtlige forhandlinger.«

Det er altså en juridisk vurdering af spørgsmålet.

Det andet punkt i forslaget går på, at man bør kunne indkalde stedfortrædere. Vi mener faktisk, det vil være et meget demokratisk og rimeligt aspekt, at hvis et medlem har forfald til et møde – vigtigt eller ikkevigtigt, alle møder er i hvert fald vigtige for nogle personer – vil det være meget, meget rimeligt at kunne indkalde sin stedfortræder.

Jeg har ligesom på fornemmelsen, at de, der stemmer imod lovforslaget, ikke rigtig ønsker, at demokratiet skal ske fyldest, og gerne ser, at en afgørelse skal være afhængig af, om en person er syg eller er kommet for sent til et fly eller et tog osv. Men det, vi vil, er faktisk bare at indføre tilsvarende regler som for kommunalbestyrelser og andre steder, så man kan deltage i voteringen, når man er til stede på mødet. Det er helt urimeligt, at man skal have deltaget i en samlet besigtigelse.

Som fru Anni Svanholt sagde, træder jeg nu ind i Naturklagenævnet, og der kan da godt være en besigtigelse, jeg ikke kan deltage i. Men så kunne min kone og jeg da køre en lørdagstur eller en søndagstur og se på området og snakke med ejeren, og så mener jeg faktisk, jeg har sat mig lige så godt ind i sagen som de andre medlemmer, der kørte samlet i en bus. Jeg kan ikke rigtig se forskellen.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Den sammenligning, hr. Aage Brusgaard og andre gør med den kommunale styrelseslov og de muligheder, den giver, kan ikke foretages i denne sag. Nævnet er jo den endelige og afgørende instans, men i en kommunalbestyrelse behandles alt muligt, og ikke alle sager kan afgøres her. Det er ikke til at sammenligne, for det er i nævnet, den endelige vurdering foretages.

Fremskridtspartiet er åbenbart meget optaget af, at nævnets medlemmer skal være uafhængige af enhver forskrift, beslutning eller lignende, der udelukker dem fra at afgive stemme i en sag. Men det er åbenbart noget, der er af lidt nyere dato, for da den konkrete sag om Aakær Gods blev behandlet, var Fremskridtspartiet utrolig ihærdigt over for sit medlem i Naturklagenævnet. Her skulle Fremskridtspartiet nok sørge for at få instrueret det pågældende medlem, og her var man ikke så optaget af dette fine princip.

Med hensyn til suppleanter er der allerede i dag mulighed for at få suppleanter ind. Men det